

[Justitsministeren.]

større forsigtighed fra de knallertkørendes side.

Må jeg sige til hr. Axel Ivan Pedersen, at det er rigtigt, at gennemførelse af den regel, som flertallet går ind for, og undladelse af at gennemføre promillereglen vil give et betydeligt arbejde for domstolene. Det er klart, at domstolene vil blive meget, meget lettere stillet, hvis vi gennemfører en promilleregulering. Så går det hele mekanisk, så er der sådan set ingen tvivl. Men er det en fordel? Det er jo det, der er spørgsmålet. Er det en fordel, at vi indskrænker domstolenes arbejde og derved kaster os ud i en usikkerhed med hensyn til, om det, vi gør, er forsvarligt? Hvis vi så havde garanti for, at der blev større trafikikkerhed på vejene, at der ikke blev så mange ulykker — men det er der intet som helst der taler for; jeg havde nær sagt tværtimod.

Hr. Amtoft nævnte, at der i det udkast, der har været fremme fra justitsministeriets side, også var omtalt 1,20, og sagde, at så havde vi jo en promilleregulering. Jeg vil gerne gøre hr. Amtoft opmærksom på, at det jo ikke drejer sig om en bestemmelse om, efter hvilke regler der skal dømmes, det drejer sig om retningslinjer for anklagemyndigheden for, i hvilke tilfælde anklagemyndigheden skal rejse tiltale, og det er jo noget ganske andet.

Jeg kan være ganske enig med hr. Horn, hr. Aksel Larsen og jeg tror også hr. Morten Lange i det, der blev sagt om det urimelige i den stærke fart på vejene. Det er urimeligt, og det ville være overordentlig fornuftigt, om vi fik Rådet for større Færdselssikkerhed til at påpege, hvor ligegyldigt det er, om man kører med nogle kilometers stærkere fart eller ej, man kommer omtrent lige hurtigt frem. Jeg kan også sige, at der har jo været en meget indtrængende propaganda på dette felt — jeg tror, at næsten alle kender det lille stykke om ham, der skulle nå færgen — der alvorligt henstiller til enhver bilist ikke at jage på vejene, at denne jagen på vejene, den urimelige fart på vejene er en af de ting, der mere end noget andet bidrager til, at der sker ulykker.

Jeg er enig med hr. Aksel Larsen i, at det naturligvis er de menneskelige fejl, mennesket bag rattet, der er skyld i de fleste ulykker, men det skulle efter min opfattelse

føre til det modsatte af det synspunkt, hr. Aksel Larsen kom til. Det skulle føre til, at det er en mængde forskellige menneskelige forhold og ikke ét enkelt menneskeligt forhold, der fører til det store antal ulykker.

Jeg er enig med hr. Morten Lange i, at årsagerne til ulykkerne er af meget forskellig art.

Jeg har ikke mere at tilføje, men jeg vil endnu en gang takke udvalget og ordførerne og alle, der har talt her, for de mange ting, der er fremkommet under denne behandling.

Axel Ivan Pedersen: Når justitsministeren her giver udtryk for, at man ingen steder har erfaring for, at en promilleregulering har medført en forbedring af færdselssikkerheden, vil jeg blot gøre opmærksom på, hvad jeg sagde ved første behandling og altså på den givne foranledning bliver nødt til at gentage her. Jeg sagde, at da man i England i 1967 gennemførte en promilleregulering på 0,8, betød det, at 1.152 liv blev reddet i løbet af de første 12 måneder i sammenligning med de foregående 12 måneder, og denne kendsgerning medførte, at man gav udtryk for, at det var den mest bemærkelsesværdige succes i dette århundrede, og at ingen anden forholdsregel i færdselslovgivningens historie har haft tilnærmelsesvis samme succes.

Justitsministeren (Thestrup): Jeg vil nævne, som det tidligere er blevet nævnt her, at der ingen garanti er for, at det var dette, der gav succes, idet der blev gennemført en række andre foranstaltninger samtidig, bl. a. en langt stærkere overvågning af vejene; det kan akkurat lige så godt være dette, der har været grunden, og ikke indførelsen af promillereglen.

(Kort bemærkning).

Axel Ivan Pedersen: Jeg vil blot gøre den enkelte bemærkning til ministeren, at der er jo intet som helst i vejen for, at vi sammen med en promilleregulering fik gennemført nøjagtig de samme foranstaltninger, som de har gennemført i England, og at forslaget i øvrigt også er udtryk for, at vi er inde på den vej.

Justitsministeren (Thestrup): Jeg vil kun nævne, at det, hr. Axel Ivan Pedersen har